

Ronald Snijders

2006 *Een Normaal boek*
2006 Televisieprogramma *De Staat van Verwarring* met Pieter Jouke - vanaf oktober herhalingen bij HumorTV
2007 - 2008 *Binnenland 1*, een fictief nieuwsprogramma op Radio1
2009 - 2012 Theaterprogramma *Verkeerde Benen*

2012 *Een Ander Boek*
2012 - 2013 Sketchserie *Wat Als* op RTL 4
2013 Theaterprogramma *One Man Show* (vanaf 12 oktober)

Ronald Snijders: 'Wat ik leuk vind, kan iemand anders helemaal niet leuk vinden. En zodra je erover gaat nadenken, is het niet meer grappig.'

Vanavond staat Ronald Snijders in de finale van *De slimste mens*. Zeven afleveringen lang sloeg hij zich door alle rondes van de kennisquiz heen, het publiek af en toe trakterend op een van zijn grappen. 'Philip Freriks vroeg op een gegeven moment: aan welke universiteit word je absurdist? Toen antwoordde ik: aan de universiteit van normale mensen. En als je die hebt doorlopen, word je dokter anders. Ik vond hem zelf wel grappig, maar dat stukje is eruitgeknipt.'

Moet je slim zijn om absurdist te zijn?

'Nou, dat weet ik niet. Maar je moet natuurlijk wel een soort gekte toelaten en bereid zijn om de waanzin te laten toetreden. Gumbah heeft dat heel erg, hij is toch wel de grootste absurdist van het land. Hij is geniaal, maar hij is ook...'

Gek?

'Ik weet niet of hij gek is, maar hij zit in ieder geval goed in zijn eigen wereld, in zijn eigen energie. Als je met hem praat ook. Heel interessant.'

Zijn voorleesshow *Verkeerde Benen* noemt Snijders een ode aan de schrijver K. Schippers. 'Ge-wel-di-ge vent. Die mag zeker niet ontbreken in mijn verhaal. Hij had bijvoorbeeld een lijstje woorden vertaald uit het Frans. Stoel. Tafel. Behang. Of hij las een gedicht voor getiteld *Adressen*. 'Stadhouderskade 44. Van der Visstraat 2.' En daar dan een heel rijtje van.'

Wanneer wordt absurdisme satire?

'Als je iets op de hak neemt of commentaar geeft op de maatschappij. Satire is denk ik vrij hoopvol. Er zit een gevoel in dat er een alternatief mogelijk is. We lachen ergens om en laten zien dat het anders kan. Bij absurdisme is er geen alternatief. Absurdisme is gewoon raar. Het slaat nergens op, en satire slaat ergens op. Dat bedenk ik nu voor het eerst: satire slaat ergens op.'

Wat is dan het doel van het absurdisme?

'Het doel is mensen even uit hun normale denkpatroon te halen. Je probeert steeds iemands blik te verleggen. Herman Finkers doet dat goed. Hij zegt iets waarvan je denkt: dit kan ik maar op één manier interpreteren. En dan zegt hij daarna iets waardoor je het allemaal van een totaal andere kant moet bekijken. Een heel bekende is: 'Ik heb geen vriendin.' Stille. 'Mijn schoonouders konden geen kinderen krijgen.'

Uiteindelijk is het absurdisme goed te vergelijken met een verjaardag, zegt Snijders. 'Je kent wel dat moment dat je op een feestje in een gesprek belandt en denkt te weten waar het over gaat, maar dat het opeens over iets heel anders blijkt te gaan. Wat we dan doen is proberen onze gedachten weer kloppend te maken. We zijn altijd op zoek naar de logica. En absurdisme probeert juist te laten zien dat je die logica ook los kan laten. Dat je je mag verliezen in de onzin en dat dat oké is.'

Aan het eind van het gesprek is Snijders even stil. Dan zegt hij: 'Wil je in het interview trouwens Normale Mensen noemen? Dat is mijn naam op sociale media. Misschien willen de lezers Normale Mensen volgen op Twitter.'